

56. Üstad Bediüzzaman'ın Sabrı

Ömrünün yaklaşık 30 yılını hapis ve sürgünde geçiren Bediüzzaman, bu zor şartlar altında 6000 sayfalık Risale-i Nur Külliyyatını tamamlayabilmek için elinden gelen tüm çabayı göstermiş ve başarılı olmuştur. Müellifi olduğu Risale-i Nur Külliyyatı hakkında defalarca mahkemelerde beraat kararı verildi. Üstad sürgün ve hapis yıllarında 23 kez zehirlenmiştir.

Başkalarının Ağzından

"Cenab-ı Hak, rahmet ve keremiyle, belime başıma yüklenen Risale-i Nur eczalarını ve ruhuma ve kalbime yüklenen şakirtlerinin haysiyet ve izzet ve rahatlarını muhafaza için, fevkalâde bir sabır ve tahammül ihsan eyledi.

"Hapishanelere girmiş, sürgünlere gönderilmiş; güzel bakmış, güzel görmeye çalışmış, oraları birer Nur medresesine döndürmüştü. Elbetteki tahammül edilecek, hafife alınacak şey değildi. En ufak bir güvenlik görevlisinin kapılarını tıklaması karşısında insanların yüreği ağzına geliyordu. Onun bütün hayatı öyleydi. O, kaderine razı oluyor, sabrediyordu. Ali Ulvi Kurucu Bey'in amcası, Hoca Veyiszade Mustafa Kurucu Üstadımız hakkında şöyle derdi: "O büyük bir mücahittir ve tektir. Bizler post adaylarıyız. Post üzerinde oturur, tesbih çekeriz. Ben yarım saat hapishane hayatına dayanamıyorum. O vazife yalnız ona münhasırdır.

"O ise, moralini bozmuyor, yıkılmıyor, motivasyonunu, hizmet aşkını bir an olsun kaybetmiyor, içeri atılma sebebi olan kitaplarının devamını, hapishanelerde, sigara kâğıdı dahil, bulabildiği küçük kâğıt parçalarına yazıyor, rulo yapıyor, talebelerine ulaştırıyordu. Yirmi sekiz gün değil, yirmi sekiz sene böyle yaşıyordu.

Hastalıklardan başını kaldıramıyordu. Rabbi onu niçin âdeta hastalıkları bir arınma kurnası hâline getirmiş, makamını yükselten bir zemberek yapmıştı. Mustafa Sungur Ağabey'i dinleyelim: "Üstad bir güneş eli ise, üç gün ıstıraplı ve hastalıklı idi. Bana kaç defa: 'Sungur! Bende on tane hastalık var. Birisi eğer sende olsa, yataktan kalkamazsın! 'de-mişti. Demek hastalıktaki ecr-i azîmi düşünerek sabrediyordu.

"Bayram Yüksel Ağabey, her şeye sabretmesinin hikmetini kendi ifadelerinden şöyle naklediyor:

"Beşeriyetin imanını kurtarmak, masumların imanını kurtarmak için, Risale-i Nur'un neşri için her şeye sabredeceğim... Eskiden cebbar kumandanlara baş eğmeyen, hayatında kimseye tenezzül etmeyen zât, şimdi bir bekçi, bir jandarma gelse, "Filân yere git." dese, gideceğim... Sabredeceğim, benim vazifem müspet hareket etmek, ben Eski Said'i bıraktım. Yeni Said bütün işkence ve hakaretlere sabretmeye karar verdi.

"Demek, bütün insanlığın ve bütün masumların imanının kurtulması için o kadar sıkıntıya tahammül ediyor; bir ülkeyi, bir nesli değil, topyekûn insanlığın iman saadetini düşünüyordu. Soyuna, diline, dinine bakmadan, bir kişiyi Rabbin ebedî rahmetinden mahrum bırakmama azmi, hizmet ve dava ufkunun şahidiydi. Duasında, talebinde insanlığın hidayeti; alınların secde, küre-i arzın tevhid sadâları ile yıkanması vardı.

Onun dersinin muhatapları, ondan bu mevzuda da derslerini almalı, darılmamalı, dayanmalı gerek dostlardan gerek hor bakanlardan gelen şeylere karşı gönülsüz yaşamalı, davanın kutsiyetini ve akıbetteki büyük mükâfatı düşünerek sabretmeliydiler.